

ת"פ 57356/07/20 - ירון ביטון נגד אליהו פדידה, מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 57356-07-20 מדינת ישראל נ' פדידה

ת"פ 60776-02-19 מדינת ישראל נ' פדידה

תיק חיצוני: 501659/2018

לפני	כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאייר
<u>המבקש</u>	ירון ביטון
נגד	
<u>המשיבים</u>	אליהו פדידה באמצעות ב"כ עו"ד מועלם מדינת ישראל באמצעות תביעות לכיש

החלטה

לפניי בקשה להמצאת הכרעת דין וגזר הדין לידי המבקש שהינו המתלונן בתיק.

רקע (עיקרי הדברים)

- ביום 25.02.2019 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות איומים והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיפים 192 ו-287(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). כמו כן, ביום 26.07.2020, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום נוסף המייחס לו עבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.
- ביום 17.01.2021, הגיעו הצדדים להסדר טיעון וביום 07.02.2022 נגזר דינו של הנאשם.
- המבקש, שהינו נפגע העבירה בתיקים אלו, הגיש בקשה לבית המשפט ביום 7.02.2022, במסגרתה הוא עתר לקבל לידיו את הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו של הנאשם בתיקים שבכותרת.
- המאשימה לא התנגדה להעברת החומרים המבוקשים לידי המבקש נוכח העובדה כי המדובר במתלונן בתיק, ואילו הסנגור התנגד לבקשה, תוך שטען כי פסק הדין כולל פרטים אישיים של הנאשם אשר אינם מענייניו של המתלונן, וכי פסק הדין אינו נכלל בין המסמכים שלמתלונן זכות עיון בהם לפי חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001.

דין והכרעה

5. נקודת המוצא לבחינת הבקשה הינה כי זכותו של כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט. זכות העיון נגזרת מעיקרון פומביות הדיון הקבוע בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, התשמ"ד-1984, ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (וראו לעניין זה גם, רע"א 1026/14 **יששכר רובין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.03.2014) להלן: "**עניין רובין**"). זוהי גם מגמתו של סעיף 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: "**התקנות**"), הקובע כך:

- (א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיין בתיק בית משפט (להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.
- (ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.
- (ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבקש, לעניינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה.
- (ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבים הנדרשת מחייבת זאת.

6. לפי סעיף 4 לתקנות, בשלב הראשון נדרש בית המשפט לבדוק האם קיים איסור שבדין להמצאת המסמכים המבוקשים על ידי המבקש (וראו לעניין זה, רע"א 943/15 **אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 23.06.2015)). במידה ואין איסור על פי דין, נקבע בפסיקה כי ככלל יש לאפשר לעיין בתיקי בית המשפט, למעט מקרים שבהם יש סיבה המצדיקה למנוע זאת: "**בהיעדר הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים, יש לאפשר את העיון, שכן "מעקרון פומביות הדיון וחופש המידע נובע שבהיעדר טעם מיוחד המונע זאת רשאי כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט"** (ראו לעניין זה, בג"ץ 9474/00 **אליעזר גל נ' ראש-עיריית חיפה, עמרם מצנע**, נט(3) 714 (2004)). עוד יצוין כי מבקש העיון אינו נדרש, כתנאי מוקדם לעיון, להצביע על זיקה או עניין אישי בתיק (**עניין רובין**, לעיל).

7. עם זאת, זכות העיון אינה זכות אבסולוטית, ויש לאזנה למול זכויות ואינטרסים אחרים, כגון הפגיעה הפוטנציאלית בבעלי הדין בתיק, בצדדים שלישיים או באינטרס הציבורי, כמו גם שקילות סבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה. עוד יצוין, כי בית המשפט רשאי אף להתנות את העיון בתנאים, ולהורות על נקיטת אמצעים שיפחיתו את הפגיעה באינטרסים של בעלי הדין ושל צדדים שלישיים (**וראו עניין רובין**, לעיל, וכן ראו, עע"מ 3195/18 **אורן יצחקיאן נ' המועצה המקומית שהם- רשות הרישוי לעסקים** (פורסם בנבו, 10.06.2019) להלן: "**עניין יצחקיאן**").

8. מכיוון שהכלל הינו המצאת המסמכים, אזי שעל המתנגד לעיון בהם, רובץ הנטל לשכנע את בית המשפט בקיומו של טעם ממשי המצדיק את שלילת העיון ואף לספק הסבר קונקרטי ומפורט באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של המסמכים המבוקשים (**עניין יצחקיאן** לעיל).

9. מקום שבו נמצא כי ישנה פגיעה אפשרית שתגרם כתוצאה מחשיפת המסמכים, אזי כאמור, יש לערוך איזון בין הפגיעה האפשרית שתיגרם כתוצאה מהעיון, לבין זכות העיון המתבקשת בנסיבות העניין (ראו לעניין זה, רע"א 943/15 אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 23.06.2015))

10. **ומן התם אל הכא**, בכל הנוגע לבקשת המבקש לקבל לידי עותק מהכרעת הדין וגזר הדין, נראה כי קבלת הבקשה אינה סותרת כל דין, הצדדים לא טענו זאת, מה גם שהתיק התנהל **בדלתיים פתוחות**. כמו כן, עיון בהכרעת הדין וגזר הדין, הובילו אותי לכלל מסקנה כי לנאשם או לאינטרס הציבורי לא יגרם כל נזק מיוחד מחשיפתם. באותם הפרוטוקולים המבוקשים אין פגיעה חמורה ולא מידתית בפרטיותו של הנאשם או של כל אדם אחר (למעט שורות מצומצמות אשר יושחרו על מנת שלא לפגוע בפרטיותו). כמו כן, סבורתני כי אין בחשיפת הכרעת הדין וגזר הדין באמצעות מזכירות בית המשפט, משום הקצאת משאבים לא סבירה. בנוסף לאלו, יש לזכור כי בענייננו המבקש הינו נפגע העבירה אשר לו זכויות קנויות רבות יותר מאשר לאדם אחר בכל הנוגע לעיון בתיק (וראו לעניין זה, חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, וכן, ע"פ 541/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.08.2020): **"איני רואה מניעה לכך שנפגע העבירה יהיה זכאי, בהעדר טעמים של חיסיון או פגיעה בפרטיות, לקבל גם את הכרעת הדין ואת גזר הדין, במלואם או בחלקם"**).

11. עוד אוסיף, כי המאשימה לא התנגדה לבקשה זו, ואף הסנגור, מטעמי שלו, לא הצביע על טעם ממשי, או סיפק הסבר קונקרטי ומפורט מדוע אין להמציא למבקש את החומרים האמורים, למעט הסבר קצר, לפיו, פסק הדין כולל פרטים אישיים של הנאשם, ואינו מעניין של המתלונן. בעניין זה אציין כי המתלונן נימק את בקשתו בכך שהוא מעוניין לתבוע את הנאשם בהליכים אזרחיים, ומשכך ברי שפסק הדין שניתן בעניינו של הנאשם הוא רלוונטי למתלונן ובהחלט הינו מענייניו. בלאו הכי יצוין, כי הגם אם הייתי מוצאת כי יש דברים בגו, עדיין, הנאשם לא הצביע על פגיעה מיוחדת שתגרם לו מחשיפת החומרים האמורים, מלבד אותה פגיעה הכרוכה מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי, הגורמת לנאשם פגיעה בכל מישורי חייו כדוגמת נזק לשמו הטוב, פגיעה במשפחתו ופגיעה בעבודתו ובמשלח ידו (ראו והשוו, בש"פ 197/12 עמי חדד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.02.2016)),

12. מכל האמור לעיל, לא מצאתי סיבה של ממש שלא להיעתר לבקשה והריני מתירה למבקש לעיין בהכרעת הדין ובגזר הדין שניתנו על ידי ביום 07.02.2022, באמצעות מזכירות בית משפט השלום בקרית גת. עם זאת, ולמען הסר ספק, מצאתי לנכון להורות למזכירות בית המשפט להשחיר את פסקה 31 לגזר הדין מיום 07.02.2022, בטרם העברת החומרים המבוקשים למבקש וזאת על מנת למנוע פגיעה אפשרית בפרטיותו של הנאשם. מה עוד, שלא מצאתי כיתצמח למבקש כל תועלת נראית לעין מחשיפת האמור בפסקה זו.

13. **סוף דבר**, לא מצאתי מניעה בדין להתיר למבקש לעיין בהכרעת הדין וגזר הדין מיום 07.02.2022 (למעט החלקים המושחרים).

העתק ההחלטה ישלח למבקש ולבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, בהעדר
הצדדים.